(ბოლშევიკების ყველა პარტიის, ყველა ერის, ყველა ქვეყნის პროლეტარიანო, შეერთდით!)

ფასი 5 კაპ.

კომუნისტი

საქართ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური ბ თბილისის კომიტეტის და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცენტრ. აღმასკომის ორგანო

რედაქცია თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 24, მეორე სართული

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი 24 მეორე სართული, ტელეფონი 10—49.

რედაქციაში საქმისათვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე გარდა კვირა-უქმეებისა 10—11 ს. ტელეფონები (რედაქტორის 14—76 (მდივანის 10—58

ხელისწერები ფასი: მუშა-თანამშრომ. 75 კ. დანარჩენებისათვის: ქალაქში 1 მ. ქალაქს გარეშე—1 მ. 20 კ., ხელისმომწერნი მიიღებენ „ჩირაღდანს“ და „მეცნიერებას და ტექნიკას“. განცხადებები: ნომპარელის სტრიქონი—20 კ., პუბლიკაციებით—25 კ. სამკლეოვიარო—5 მან. დოკუმენტების დაკარგვა 50 კ. განცხად. მიმღება 3 ს.

ექსპედიციის ტელეფ. 5—43, სტამბის ტელეფონი 13—80.

საინფორმ.-ცირ.-განყოფილების კომპლექტი

დღის შენიშვნები

— შენჯეთში გაფიცულია 2500 მალარის მუშა.
— ავსტრიაში 210.000 უმუშევარია.
— პოლონეთში სასტიკი ბრძოლა მიმდინარეობს მიწათმფლობელთა და გლეხობის წინააღმდეგ.
— ჩეხ-სლოვაკიის კომპარტიის ცენტრალურ ორგანოსთან მიბმულ-ზი მოაწყო.

ბიბლიოგრაფია

— ტრანსპორტის მუშათა გაფიცება პარიზში გრძელდება.
— გაიხსნა ახალგაზრდობის კომინტერნის აღმასკომის პლენუმი.

ამიერ-კავკასიის მუშათა, გლეხთა, წითელ-არმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოთა მესამე ყრილობა

გახსნება

დღეს, 10 აპრილს სალამოს 6 საათზე

რუსთაველის თეატრში

დღის წესრიგი: 1. ამიერ-კავკასიის მთავრობის მოხსენება—მომხსენებელი ამხ. ფ. ორახელაშვილი.
2. 1925—1926 წ. სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის შესახებ—მომხსენებელი ამხ. ფ. დ. გუკოვი.
3. ამიერ-კავკასიის სასოფლო-სამეურნეო ბანკის მუშაობის და სასოფლო-სამეურნეო კრედიტის სისტემის შესახებ—ამხ. კ. ჩხენკელი.
4. ა.-კ. ს. ფ. ს. რ. კონსტიტუციის დამტკიცება—მომხსენებელი—ა. შავერდოვი.
5. წითელი არმიის შესახებ—მომხსენებელი ამხ. ა. კორკი.
6. ამიერ-კავკასიის ცაკის არჩევნები.
7. საბჭოების სრულიად საკავშირო ყრილობაზე გასაგზავნ დელეგატების არჩევა.
8. მიმდინარე საქმეები.

ამიერ-კავკასიის ცაკის მდივანი ა. შავერდოვი.

საბჭოთა მესამე ყრილობა

დღეს იხსნება ამიერ-კავკასიის საბჭოთა მესამე ყრილობა. წარმოდგენილები ვართ ეროვნული ერების, რომლებიც კულტურის სხვადასხვა საფეხურებზე სდგანან, ინტერნაციონალის გამაერთიანებელი იმების ქვეშ, შეუდგებით სახელმწიფოებრივ მუშაობას. მართლ ეს ფაქტი ითვლი ერების ძმური თანამშრომლობისა იქ, სადაც დიდი ხნის განმავლობაში ნაციონალურ სიძულვილს, მტრობას და ხოცვა-ჟლეტას ჰქონდა ადგილი,—მართლ ეს უდავო ფაქტი საკმარისია იმისათვის, რომ ნათელი გახდეს ყველასათვის უდიდესი მნიშვნელობა საბჭოთა ხელისუფლებისა, რომელსაც ხელმძღვანელობს ბოლშევიკური პარტია.

წარმოვიდგინოთ ერთი წუთით, რომ, მაგალითად, ხუთი წლის წინათ თბილისში იკრიბება ამიერ-კავკასიის ერების „დემოკრატიული“ ყრილობა.

რამდენ „ნაციონალურ ჰიმნს“ იმღერებდნენ ყრილობის გახსნის დროს! შემდეგ როგორი ბრძოლა დაიწყებოდა სხვადასხვა „ნაციონალურ დელეგაციების“ წარმომადგენლთა შორის! როგორი ნაციონალური მტრობას და სიძულვილის ატმოსფერა გადაიშლებოდა ყრილობაზე! როგორი სიყალბით, თავხომაქობის და ერთმანეთის გატანტანლობის ზღვა გადაიშლებოდა მოტყუებული „დემოკრატიული“ ხალხისადმი წინაშე!

ყრილობის მუშაობის დამთავრება კი არა ეთ ომს გამოიწვევდა სხვადასხვა „დამოუკიდებელ“ „დემოკრატულ“ სახელმწიფოებს შორის. რატომ? იმიტომ, რომ „დემოკრატია“ არის ზედმეტი სახელი ბურჟუაზიის, რომელიც „ეროვნული“ დროშის ქვეშ იცავს თავის საკუთარ ინტერესებს. სიმბოლოთის „დემოკრატიამ“ ვერ გამოხსნა „საერთო ენა“ საქართველოს „დემოკრატიასთან“, რადგან ამ ერების წვრილ და მსხვილ კაპიტალისტებს მუდმივი ბრძოლა ჰქონდათ ერთმანეთთან.

საკითხი მდგომარეობს იმაში, რომ მეწარმეური, დამწაკური, მუსაიფისტური „დემოკრატიის“ დროს,—ერის გზებს გახსნილ რავს ბურჟუაზია, ამიტომ ეს გზები არასოდეს არ ერთდება, არამედ აუცილებლად ეჯახებიან ერთმანეთს.

საბჭოთა დემოკრატია—მშრომელთა ნამდვილი დემოკრატია ნიშნავს ბურჟუაზიის ხელმძღვანელობის გადმირით უარყოფას. ხელმძღვანელობს პროლეტარიატი—კლასი, რომელიც ყოველმხრივ დაინტერესებულია ხალხთა შორის ძმობით და არა მათი ერთმანეთზე გადამტერებით. ეი ამიტომ საბჭოთა ყრილობა, რომელიც დღეს იხსნება, იქნება არა ურთიერთშორის ბრძოლას და შუღლის ასპარეზი, **არამედ იგი იქნება ამიერ-კავკასიის ყველა ხალხთა ძმური თანამშრომლობის ინტერნაციონალურ მუშაობის ნამდვილი ყრილობა.**

მთავრობა წარადგენს მოხსენებას თავის ერთი წლის მუშაობის შესახებ. შედეგები ყველასათვის აშკარაა—ფული მეტია, ვიდრე დამაკმაყოფილებელი. არავის ჩვენგანს არ შეეძლო ეფიქრა, რომ ჩვენ წინამავლელობას ექნებოდა ასეთი ჩქარი ტემპი. ჩვენ საკმარისად ვერ ვაფასებდით საკუთარ ძალებს, ძალებს, რომელმაც ბრძოლის და მუშაობის უნარი გაუღვიძა მილიონობან მასებს...

ბევრი რამ გაკეთდა, მაგრამ კიდევ გაკეთებული უფრო მეტია იმაზე, რასაც ჩვენ მივალწიეთ ამ დიდი აღშენებლობის რამდენიმე წლის განმავლობაში. მიუხედავად ყველა ჩვენ წარმატებათა,—ჩვენი ქვეყანა ხომ ჩამორჩენილია, ღატაკი და გაუნათლებელი. ბურჟუაზიის დამხობა,—როგორც ლენინმა სთქვა ერთ-ერთ თავის უკანასკნელ წერილში,—წარმოადგენდა წინასწარ პირობას იმისათვის, რათა მასებს თავი დაელწიათ საუკუნო სიბნელესა, გაუნათლებლობისა, ველურობისა, საშინელ სიღატაკისა და განადგურებისაგან.

ყოველმხრივი ზრდის ეს პროცესი მხოლოდ დაიწყო. მთელი ეროვნული შემოსავლის 63 პროცენტს ჩვენი ქვეყანა იღებს მიწათ-მოქმედებიდან და მხოლოდ 20 პროცენტს მრეწველობიდან. სასოფლო მეურნეობაში კი გაბატონებულია ხორბლეული კულტურა, რომელიც აკმაყოფილებს ადგილობრივ მოთხოვნილებებს. ჩამორჩენილობა ძალიან დიდია...

ჩვენ უნდა გადავბრუნოთ ბუმბერაზი მთები და მის წიაღიდან ამოვიღოთ ჩვენთვის საჭირო განძეულობა, ჩვენ უნდა დავსეროთ ეს მთები გვირაბებით, გაუშვათ მათში ორთქლმავლები, ელექტრონის მატარებლები და გავანათოთ ხეობები და ველები ელექტრონის სინათლით, .. ამ ამოცანების შესრულებით ჩვენ ავალთ კულტურის უმაღლეს საფეხურზე,—განვახორციელებთ სოციალიზმს.

მაგრამ დღეს უნდა დავიწყოთ იქიდან, რაც წარმოადგენს ხალხისათვის აუცილებელ საჭიროებას, ურომლისოდაც მას არ შეუძლია ცხოვრება.

რუსთის კომპარტიის (ბ) მე-11-ე ყრილობაზე ლენინი ასწავლიდა კოოპერატიებს ყოველთვის მხედველობაში ჰქონოდათ ის, რაც ყველაზე ფერმერებს, გასავალი და აუცილებელი დაწოლას გაუწევდა და აუცილებელ ველის, მუშის და ყველა მშრომელთათვის. ბოლშევიკი ხომ ის არის, **რომელსაც უკვე ზაფრში შეუძლია დღევანდელი დღის მოთხოვნილებაში შეუფარდოს დიდ ისტორიულ პერსპექტივებს.** ეხლა, ჩვენს პირობებში ბოლშევიკი არის ის, ვინც აშენებს სოფლის კოოპერატივს და სდებს გრუნტებს მაზრის ელექტრო-სადგურის აგებისათვის.

ჩვენ კავკასია აუკილებლად უნდა ვაქციოთ საბჭოთა ინდუსტრიის ძლიერ ცენტრად. მაგრამ ისტორიული დღევანდელი დღისათვის ეს ნიშნავს—**უმთავრეს ზრუნვა ხასოფლო მეურნეობაზე,** რომელიც გახდება ბაზათ ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციისათვის, უმთავრესი ზრუნვა კოოპერატივზე, ყოველმხრივი მუშაობა ხელმძღვანელობა, ყოველმხრივი ნიგთიერი, კულტურულ-განმანათლებლური დახმარება სოფლის მშრომელებს. არც ერთი წუთით არ შეიძლება დავივიწყოთ: ჟ, სადაც პროლეტარიატი არ უჭევს ხელ მძღვანელობას გლეხობას, აუცილებლად ამა თუ იმ ფორმით მას ხელმძღვანელობს ბურჟუაზია. **არ შეიძლება ზრუნვა მრეწველობაზე, თუ არ ვიზრუნეთ ხასოფლო მეურნეობაზე.**

მაგრამ ჩვენი მეურნეობის გაძლიერებისა და გაფართოების საქმეზე მუშაობის დროს, ჩვენ უნდა ვიყოთ დარწმუნებული ჩვენი პოლიტიკური მდგომარეობის უშიშროებაში. დან, რაც წარმოადგენს მასებისათვის აუცილებელ საჭიროებას, ურომლისოდაც მას არ შეუძლია ცხოვრება.

ამიტომ დღეს ჩვენ ასწორებთ ფრონტს, როგორც უარყოფაც არ უნდა სწერონ რიგაში შეკრებილმა პოლონეთის, ლატვიის და ესტონეთის შტაბის გენერლებმა,—ჩვენ ვიცით ერთი რამ: ბურჟუაზია არ შეძლება ომშეიდებული იყოს მანამდე სანამ ჩვენ ვცოცხლობთ და ის ჩვენ თავს არ დაგვანებებს მანამ, სანამ მას კუბოში არ ჩასდებს პროლეტარიატი.

აი რატომ არის, რომ ზრუნვა მეურნეობაზე განუყოფელია წითელ ჯარზე ზრუნვისაგან.

დიდია სიძნელენი, რომელიც ისტორიულ გზაზე გველობება ჩვენ. მაგრამ ჩვენ ახალგაზრდები, ძლიერები და ახალი ქვეყნის შენებლები ვართ. ჩვენ თუ არა, მაშ ვინ გადასწყვეტს წარმომელთა წინაშე მდგომ ამოცანებს?

მაშ ვიმუშაოთ, ვიმუშაოთ. ავაშოძრათ ახალი და ახალი ფენები, ჩავაბათ აღშენებლობაში ახალი მილიონები. სასტიკი ბრძოლა გამოუცხადოთ სკეპტიციზმის, დაღლილობის, მოწყენისა და დაცემის ყოველგვარ ნიშნებს. მთელი ძალები შეუდრკლათ მიგმართოთ იმ პოზიციების გამაგრებისა და შეუჩერებელი გაფართოებისაკენ, რომლებზეც დაგვიტოვა ლენინმა ჩვენი დიდი კავშირი.

ილ. ვარდინ-მგელაძე.

კომინტერნის აღმასკომის პლენუმის შედეგები

დაიბურა კომუნისტური ინტერნაციონალის აღმასრულებელი კომიტეტის გაფართოვებული პლენუმი.

მას შემდეგ, რაც დადგინილ იქნა, როდ კომინტერნის კონგრესი უნდა იკრიბებოდეს არა ყოველწლიურად, როგორც ეს წინად იყო, არამედ ორ წელიწადში ერთხელ,—განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება კომინტერნის აღმასკომის პლენუმის მოწვევას: პლენუმი რამოდენიმედ კონგრესის მაგიერობას ასრულებს.

კომინტერნის მეხუთე კონგრესის შემდეგ გავიდა რვა თვე. მაგრამ დღეს მდგომარეობა არსებითად ისეთივეა, როგორც ეს დასახა ამ კონგრესმა. პლენუმს ახალი ფაქტების და გამოცდილების მიხედვით მოუხდა, მეხუთე კონგრესის დადგენილებათა საფუძველზე, უფრო დაწვრილებით და კონკრეტულად გამომუშავება რევოლიუციონური მოქმედების ხაზისა როგორც საერთოდ, ისე ცალკე ქვეყნებში.

მსოფლიო რევოლიუციონური მოძრაობა მიიმართება არა პირდაპირ ხაზით, არამედ მიხვეულ-მოხვეული გზით. საერთაშორისო რევოლიუციის განვითარება არ წარმოიქმნება ისეთი სისწრაფით, როგორც ეს ჩვენთვის სასურველია. არც მისი „გიგანტომანია“ გამორკვეული, ე. ი. ეფემერებელია გადაჭრით იმის წინასწარმეტყველება, თუ პირველ რიგში სად დაინთება რევოლიუციის ცეცხლი, გერმანიაში და საერთოდ ევროპაში, თუ აღმოსავლეთში.

დღეს უდავო ფაქტია კაპიტალიზმის შედარებითი განმტკიცება, სტაბილიზაცია. საერთაშორისო ომმა და საბჭოთა რევოლიუციამ მსოფლიო ბურჟუაზიულ წყობილებას თავი გააჩერჩა, მაგრამ სამოლოოდ არ გაუნადგურებია იგი.

უმუშევარ რევოლიუციონურ ძალთა განწყობილება არ არის დღეს ევროპაში. გაბატონებულია რეაქცია. მთელ რიგ ქვეყნებში მრეწველობამ თითქო სული მოითქვა, მრავალ სახელმწიფოში ფულის კურსი განმტკიცდა. სამეურნეო ცხოვრების რამდენიმედ გაუმჯობესების ნიადაგზე სოციალ - დემოკრატიაც იწენს ერთგვარ ცხოველქოფელობას.

მაგრამ არსებითად საერთაშორისო მდგომარეობა ისევ რევოლიუციონური რჩება. ინტერესთა წინააღმდეგობა ცალკე კაპიტალისტურ ქვეყნებ შორის ღრმავდება. ამერიკა-ინგლის შორის ბლოკის შექმნა ფაქტია, მაგრამ ამავე დროს ცხადია, რომ ეს ბლოკი არ არის ხანგრძლივი; ამერიკა ავიცელებს თავის გავლენას ინგლიას სამფლობელოებზე (ჰანკანადაზე); ეს და მთელი რიგი სხვა გარემოებანი ამ სახელმწიფოთა კავშირის სიმტკიცეს შეუძლებლად ხდის

საფრანგეთში იწყება სამრეწველო კრიზისი, რადგან ეს ქვეყანა ვერ ძლება გერმანიის და ინგლისის მრეწველობის კონკურენციას.

მასიური უმუშევრობა ფაქტია როგორც ევროპაში, ისე ამერიკაში.

მსოფლიო რევოლიუციისათვის ხელსაყრელ პირობების გასათვალისწინებლად ცალკე უნდა აღინიშნოს საბჭოთა კავშირის განმტკიცება, აგრეთვე, რაც ხაზგასასმელია, საბჭოთა რესპუბლიკის დაახლოვება აღმოსავლეთის ხალხებთან, პირველყოვლისა უზარმაზარ ჩინეთთან.

საერთოდ კოლონიალურ და ნახევრად კოლონიალურ ქვეყნებში იზრდება განმანთავისუფლებელი მოძრაობა.

მიუხედავად ყველა ამისა, კაპიტალისტური წყობილების ერთგვარი სტაბილიზაცია მაინც უდავო ფაქტია. ბურჟუაზიისათვის დადგა „შესვენების“ პერიოდი. მისი ეკონომიური მდგომარეობა ნაწილობრივ გამოკეთდა. თავისთავად ცხადია, რომ ეს მოხდა მუშათა და გლეხობის ხარჯზე. მაგრამ როგორც არ უნდა იყოს, მისი ბატონობა გახანგრძლივდა.

და აი, აქ კომინტერნის წინაშე ახალი ამოცანები წამოიჭრა, ან უკეთ, გაძლიერდა ძველი ამოცანების უფრო დაეწინებით განხორციელების აუცილებლობა.

კომინტერნმა უნდა შეუგუოს თავისი ტაქტიკა რევოლიუციის ნელი ნაბიჯით განვითარების პირობებს.

რაკი რევოლიუციის ტალღა მიწყნარდა, კომინტერნის ზოგიერთ სექციებში წარმოიშვა საფრთხე კომინტერნის სამოქმედო ველის გაბრუნდების. ზოგიერთი პირები უმომედობას მიეცენ და გადავიდეს მოწინააღმდეგეთა ბანაკში. ამასთან ფეხი მოიკიდა ერთგვარმა მენშევიკურმა ტენდენციებმა კომინტერნის ზოგიერთ სექციებში. ტროცკიზმი არ არის მარტო რუსული მოვლენა, იგი საერთაშორისო მოვლენაა, რასაკვირველია, სხვადასხვა ელფერით, ამა თუ იმ ქვეყნის თავისებური პირობების მიხედვით. აღსანიშნავია აგრედვე, რომ კომინტერნში ჯერ კიდევ საკმაოდ არ გამქრალა „მემარცხენეობის საყმაწვილო სენი“.

ჩვენ ვხედავთ, რომ კომინტერნს მთლიანად ჯერ კიდევ ბევრი მუშაობა სჭირია სრული ბოლშევიზაციის მისაღწევად. სწორედ ეს შეადგენდა კომინტერნის აღმასკომის ცენტრალური პლენუმის ძირითად საკითხს.

რა არის ბოლშევიზაცია? ბევრმა ეს ლოზუნგი გაიგო, როგორც პარტიების მოწყობა მხოლოდ საკარხნოსაფიცრო უჯრედების საფუძველზე. ეს ფრიად საჭიროა, მაგრამ ბოლშევიზაცია მარტო ორგანიზაციული საკითხების მოგვარებით არ ამოიწურება. საჭიროა პოლიტიკური ბოლშევიზაცია. ლენინიზმის მოძღვრების, მისი სტრატეგიის და ტაქტიკის სრული შეთვისება.

ამ სფეროში ჩვენ მოძმე პარტიებს ჯერ კიდევ ბევრი აკლიათ. საჭიროა ბრძოლის საბოლო პრინციპების ყოველგვარ გათვალისწინება, ამავე დროს ანგარიშის გაწევა კონკრეტულ პირობებთან.

პლენუმმა მიიღო ამ. ზინოვიევის მიერ წარმოდგენილი თეზისები კომინტერნის პარტიების ბოლშევიზაციის შესახებ, ამასთან სასტიკი პრძოლა გამოუცხადა მემორჯვენე გადახრას, გადაკვეთ გაკეთდა ტროცკიზმი, ბრანდლერიზმი და სხ., აგრეთვე მოჩკენებითი მემარცხენე გადახრანი.

კომინტერნის ბოლშევიზაცია შეიცავს, როგორც მთავარ მომენტებს, პრძოლას მუშათა მასების დასაკერ ბად, მშრომელი გლეხობის მისაბრობად, კოლონიალურ ხალხების ასამოძრავებელად.

მუშათა ერთიანი ფრონტის შექმნის დღეა ისევ დგას კომინტერნის დღის წესრიგში. მხოლოდ საკირო ეს არ გადამაბინძურდეს და კომუნისტები არ გაიოქვიფონ რეფორმისტ-ოპორტიულ ნისტებში, პირიქით, ჩვენმა ამხანაგებმა უნდა აწარმოონ ენერგიული ბრძოლა მათი მოღალატეობის გამოსაშკარავებლად მშრომელთა წინაშე.

ერთიანი ფრონტის შექმნის საკითხში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება ბრძოლას პროფმოძრაობის მთლიანობისათვის. ეს ლოზუნგი თანდათან ჰპოულობს ფართო პოპულიარობას მსოფლიო მშრომელ მასებში.

არა ნაკლებ მნიშვნელოვანია გლეხობის საკითხი. დღეს გაცხარებული ბრძოლა სწარმოებს გლეხობის და საპარობად. ვის მხარეზე აღმოჩნდება გლეხობა, ბურჟუაზის და მისი დამქაშის სოციალ-დემოკრატიის, თუ კომუნისტების მხარეზე, ამაზეა დამოკიდებული რევოლიუციის ბედი. კომუნისტური პარტიები უნდა შეეცადონ გლეხობასთან დაკავშირების და მის მოქცევას თავის გავლენის ქვეშ.

აგრედვე უადრესი ყურადღების ღირსია კომინტერნისათვის კოლონიალური და ნაციონალური საკითხები.

ყველა ამაში კომინტერნს აქვს თვალსაჩინო მიღწევები. საჭიროა მუშაობის შემდეგი გაძლიერება და გაფართოება.

მაგრამ კომუნისტურ პარტიების ნაყოფიერი მუშაობისათვის აუცილებელია თვით მათი შინაგანი დაწინდება და სიმტკიცე, მათ მიერ ლენინიზმის სულით გამსჭვალება.

პლენუმზე ერთხელ კიდევ გაისმა ხმა კომინტერნის მთლიანობას და მის ურყევ გადაწყვეტილებას—იაროს ლენინიზმის გზით.

ეს გარემოება საფუძველს გვაძლევს ვთქვათ, რომ მსოფლიო რევოლიუციის მომზადება წარმატებით იწარმოებს.

X

ამხ. კოპპი გაემგზავრა ტოკიოში

მოსკოვი, 9 აპრილი. ტოკიოში გაემგზავრა საბჭოთა კავშირის სრულუფლებიანი წარმომადგენელი იაპონიაში კოპპი.

ამერიკა და იაპონია-საბჭოთა კავშირის შეთანხმება

გაუგებრობაზე ამყენებული დასკვნები

ნიუ-იორკი. 8 აპრილი. „ვაშინგტონ პოსტი“ და ნიუ-იორკის გაზეთი „სანი“ აქვეყნებენ წერილებს, რომლებიც ამტკიცებს, რომ იაპონია-საბჭოთა კავშირის ხელშეკრულება არღვევს იაპონიის დაპირებას ვაშინგტონის კონფერენციაზე, არ გაავრცელოს სახალინის okუპაცია საველრო მონოპოლიების მიღების მიზნით.

კომინტერნის ბოლშევიზაცია შეიცავს, როგორც მთავარ მომენტებს, პრძოლას მუშათა მასების დასაკერ ბად, მშრომელი გლეხობის მისაბრობად, კოლონიალურ ხალხების ასამოძრავებელად.

მუშათა ერთიანი ფრონტის შექმნის დღეა ისევ დგას კომინტერნის დღის წესრიგში. მხოლოდ საკირო ეს არ გადამაბინძურდეს და კომუნისტები არ გაიოქვიფონ რეფორმისტ-ოპორტიულ ნისტებში, პირიქით, ჩვენმა ამხანაგებმა უნდა აწარმოონ ენერგიული ბრძოლა მათი მოღალატეობის გამოსაშკარავებლად მშრომელთა წინაშე.

ერთიანი ფრონტის შექმნის საკითხში განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება ბრძოლას პროფმოძრაობის მთლიანობისათვის. ეს ლოზუნგი თანდათან ჰპოულობს ფართო პოპულიარობას მსოფლიო მშრომელ მასებში.

არა ნაკლებ მნიშვნელოვანია გლეხობის საკითხი. დღეს გაცხარებული ბრძოლა სწარმოებს გლეხობის და საპარობად. ვის მხარეზე აღმოჩნდება გლეხობა, ბურჟუაზის და მისი დამქაშის სოციალ-დემოკრატიის, თუ კომუნისტების მხარეზე, ამაზეა დამოკიდებული რევოლიუციის ბედი. კომუნისტური პარტიები უნდა შეეცადონ გლეხობასთან დაკავშირების და მის მოქცევას თავის გავლენის ქვეშ.

აგრედვე უადრესი ყურადღების ღირსია კომინტერნისათვის კოლონიალური და ნაციონალური საკითხები.

ყველა ამაში კომინტერნს აქვს თვალსაჩინო მიღწევები. საჭიროა მუშაობის შემდეგი გაძლიერება და გაფართოება.

მაგრამ კომუნისტურ პარტიების ნაყოფიერი მუშაობისათვის აუცილებელია თვით მათი შინაგანი დაწინდება და სიმტკიცე, მათ მიერ ლენინიზმის სულით გამსჭვალება.

პლენუმზე ერთხელ კიდევ გაისმა ხმა კომინტერნის მთლიანობას და მის ურყევ გადაწყვეტილებას—იაროს ლენინიზმის გზით.

ეს გარემოება საფუძველს გვაძლევს ვთქვათ, რომ მსოფლიო რევოლიუციის მომზადება წარმატებით იწარმოებს.

X

კერძო კაპიტალის როლი ჩვენს შინა ვაჭრობაში

მაშინ, როდესაც სახელმწიფო და კოოპერატიული საეაჭრო კაპიტალი ორ მილიარდ მანეთს აღემატება, კერძო საეაჭრო კაპიტალის რაოდენობა მთელ საბჭოთა კავშირში ორას მილიონ მანეთამდე ძლივს აღწევს. ცხადია აქედან, რომ შინა ბაზარზე ჩვენს აღებ-მიცემობის ოპერაციებში კერძო კაპიტალის ხვედრითი წონა არც ისე მნიშვნელოვანია, როგორც ეს ხშირად წარმოუდგენიათ.

ამიტომ ძალაუნებურათ ისმება კითხვა, რამ გამოიწვია, რომ კერძო კაპიტალი ამ ბოლო ხანს განსაკუთრებულ ყურადღების ღირსი გახდა და მის ხსენებას მოუხშირეს პრესაში და ტრიბუნებიდან.

პირველ ყოვლისა, როცა ლაპარაკობენ კერძო კაპიტალის შინა-ვაჭრობაში ჩაბმის შესახებ, ანგარიშში მისაღებია შემდეგი გარემოება: რამდენად სწევდება სახელმწიფო და კოოპერატიული საეაჭრო კაპიტალი იმ ამოცანის, რომელსაც უყენებს მას ქვეყნის მეურნეობის განვითარება.

ცხადია, რომ უკანასკნელ ხანებში ქრეწველობაში და სოფლის მეურნეობაში დიდი მიღწევების წინაშე ვდგევართ. ერთ და მეორე დარგში პროდუქციის შეუჩერებელი ზრდა მთელი სიმწვავით სვამს კითხვას ქალაქის და სოფლის ნაწარმოების გაცვლა-გამოცვლის მოწესრიგების შესახებ.

სახელმწიფო და კოოპერატიული საეაჭრო კაპიტალი, ვერც თავისი მატერიალური შესაძლებლობით, ვერც მით უმეტეს მისი შედარებით ახალ და სუსტი აპარატით, ვერ გაჭყვება ფეხდაფეხ ჩვენი მეურნეობის ნორმალურ განვითარებას. უკვე გამოკვეთილა, რომ საქონლის დღეღამური ტრიალი არ ეხამება ქვეყნის მეურნეობის მაჯისცემას.

აქედან ბუნებრივად იბადება აღებ-მიცემობის დარგში დაჭხმარე ძალის საჭიროება. ჩვენ ვიცით, რომ რამდენათაც ღარიბია ეკონომიური კერძო კაპიტალი, იმდენათ მდიდარია ის პრაქტიკით და გამოცდილებით ვაჭრობის, საქონლის ამოძრავების საქმეში.

ამიტომ კერძო კაპიტალს, როგორც დამხმარე ძალას, კიდევ დიდხანს შეუძლია ითამაშოს საზოგადოებრივად სასარგებლო როლი. ამ კაპიტალის გარკვეულ გზაზე დაყენება, საერთო სახელმწიფოებრივ მიზნებისადმი დაქვემდებარება და მიზანშეწონილი თანამშრომლობა საჭირო და სასარგებლოც არის.

ასე და მხოლოდ ასე იქცა კითხვა ამ დღეებში მოსკოვის კავშირთა სახლში შემდგარ კერძო კაპიტალის წარმომადგენლთა მრავალრიცხოვან კრებაზე, რომელსაც დაესწრო საბჭოთა კავშირის უმაღლეს ეკონომიურ ორგანოების ხელმძღვანელი ამხანაგები: სმილგა, შეინმანი, სირომოლოტოვი და სხვები.

ლაპარაკი იმის შესახებ, რომ ქვეყანა დაღუპვის პირასაა, და საბჭოთა ხელისუფლება ელის ხსნას ვინმეს ხელიდან, როგორც ამას ხსნის ზოგიერთი კარის უკან მოჩურჩულე ობივატელი, რა თქმა უნდა სასაცილოდაც არავის ეყოფა.

პირიქით, როგორც კრებაზე გაისმა ამხ. სირომოლოტოვმა, არაერთხელ ამბობდა ისე მაგრათ არ ვგრძნობდა თავს საბჭოთა კავშირი შიგნიდ და გარეთ, როგორც ეხლა.

საკითხი ეხება კერძო კაპიტალის იმ ბნელ კუნჭულებიდან გამოდენას, სადაც მას დაიბუდა ამ უკანასკნელ ხანებში. შემჩნეულია, რომ კერძო კაპიტალი ბოლო დროს გარბის წარმოებიდან და იბანდება ერთი მხრივ სოფლად, პურის დამზადების საქმეში და მეორე მხრივ ქალაქად, ვალიუტის ოპერაციებში.

ამრიგად, ის დღითი-დღე ჰკარგავს იმ საზოგადოებრივ სასარგებლო ფუნქციას, რომელსაც ავად თუ კარგათ ეწეოდა ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის პირველ წლებიდან და სპეკულიაციურ კაპიტალის სახეს ღებულობს.

შერეულ ტიპის აქციონურ და სააქციო ამხანაგობების, ან საურთიერთო კრედიტის საზოგადოებების საფარქვეშ კერძო კაპიტალი მეტოქეობას უწევს სახელმწიფოს პურის ბაზარზე და ვალიუტის სპეკულიაციური ოპერაციებით ემუქრება საბჭოთა კავშირის ფინანსიურ პოლიტიკას. ამნაირათ, რაც დღე გადის, მით უფრო შორდება კერძო საეაჭრო კაპიტალი იმ მდგომარეობას, რომელსაც ეკონომიურ ურთიერთობაში კომერციული ღირსება ეწოდება.

კერძო კაპიტალის ამ მაქნე პოზიციებიდან გადმოსაბირებლად პირველ ყოვლისა საჭიროა ეკონომიური ხასიათის ღონისძიებები.

მთავრობის წარმომადგენელთა განცხადებებში აღნიშნულ კრებაზე იმ დასკვნამდი მიდიოდა, რომ უნდა შეისუბუქებულ იქნას ფისკალური რეჟიმი, მიეცეს კერძო მწარმოებელს ან კომერსანტს კრედიტი, გადაისინჯოს იძულებითი ასორტიმენტის კითხვა, გათანასწორდეს კერძო პირთა ფასიანი ქაღალდები სახელმწიფოს თამასუქებთან და სხვა.

აქედან სრულიადაც არ შეიძლება გამოტანილი იქნას ისეთი დასკვნა, რომ მთავრობა ოდნავ მაინც შეასუსტებს თავის ყურადღებას სახელმწიფო და კოოპერატიულ სავაჭრო კაპიტალისადმი. ასუსტებს რა სახელმწიფო ადმინისტრატიულ ზეგავლენას კერძო კაპიტალზე, ამავე დროს გადადის მასთან ეკონომიურ კონკურენციის გზაზე. ამ შემთხვევაში კი სახელმწიფო და კოოპერატიული სავაჭრო კაპიტალი უფრო მეტ დახმარებას და ხელს მომართვას ითხოვს მთავრობისაგან, ვიდრე ეს დღემდი იყო.

ამრიგად, კერძო კაპიტალთან დამოკიდებულების კითხვა მორიგ ამოცანათ დგას დღეს საბჭოთა კავშირის სამეურნეო ფრონტზე და განსაკუთრებით მის შინაგაჭრობის დარგში. ახლო მომავალი დაგვანახვებს შესძლებს თუ არა კერძო კაპიტალი იმ პირობების გამოყენებას, რომელსაც მას უყენებს საბჭოთა ხელისუფლება, თუ ის განაგრძობს დღევანდელი ვზით სვლას.

ა. ჯუღია.

მოსკოვი, 2 აპრილი.

ინგლის-საბჭოთა პროფკავშირების წარმომადგ. თათბირის შედეგები

მიღწეულია მნიშვნელოვანი შეთანხმება

ლონდონი. 8 აპრილი. სრულიად რუსეთის პროფკავშირთა ცენტრალურ საბჭოს და ინგლისის პროფკავშირების კონგრესის გენერალურ საბჭოს წარმომადგენელთა კომ ფერენცია **დამთავრდა მნიშვნელოვანი შეთანხმების მიღწევით.** გამოქვეყნებულია შემდეგი ოფიციალური ცნობა:

„კონფერენციამ მიაღწია მნიშვნელოვან შეთანხმებას ყველა მუხლებსა და საკითხებში. საერთო წინადადებანი, რომელიც გადაეცემა რუსეთის და ინგლისის პროფკავშირთა ცენტრალურ ორგანიზაციებს, ხელს შეუწყობენ მთლიანობის დამყარებას სხვადასხვა ქვეყნების პროფესიონალურ მოძრაობის მიმდინარეობათა შორის და პროფმოძრაობის საერთაშორისო ბლოკისაგან აიყვანენ არაჩვეულებრივ დონემდე.

საერთო მეთანხმება იმ დაბრკოლებათა გამო, რომელებიც დღემდის ხელს უშლიდენ ეროვნულ კავშირთა საერთაშორისო ფედერაციაში (ამსტერდამის ინტერნაციონალში) რუსეთის პროფკავშირების შესვლას, უფქველია, ხელს შეუწყობს ყოველგვარ დაბრკოლებათა გადალახვას და შესაძლებლათ გახდის საერთაშორისო მოძრაობის გაერთიანების განხორციელებას“.

კონფერენციის მიერ შემუშავებული წინადადებანი გამოქვეყნებული იქნება სრულათ მას შემდეგ, როდესაც ეს წინადადებები გადაეცემა რუსეთის და ინგლისის პროფკავშირთა ცენტრალურ ორგანოებს.

საბჭოთა დელეგაცია მიემგზავრება მოსკოვში პარასკევს, 10 აპრილს. 8 აპრილს დელეგაცია მიპატიჟებული იყო ტრედიუნიონების კონგრესის გენერალურ საბჭოს მიერ გამართულ სადილზე.

ჟ. საღული გაამართლეს

ოლდბეინი. 8 აპრილი. სამხედრო სასამართლომ გაამართლა საღული.

ორლეანი, 8 აპრილი. სასამართლოს უკანასკნელ სხდომაზე, რომელიც დამთავრდა საღულის გამართლებით, ექიმი ფლაში ხაზგასმით აღნიშნავს, თომ **თვით კონტრ-რევოლიუციონერებიც, როგორიც არის კერენსკი,** დაიმოწმეს, რომ საღულს გულწრფელად სურდა კავშირის აღდგენა საფრანგეთსა და რუსეთს შორის. ფლაშმა მიმართა მოსამართლეებს თხოვნით, მიუხედავად მათი მტრული განწყობილებისა კომუნისტებისადმი, გაითვალისწინონ ის ფრიად ცვლილება, რომელიც მოხდა რუსეთის გრანდიოზული რევოლიუციის გაელენით ისეთი ადამიანების აზროვნებაში, როგორიც არის საღული ან პასკალი.

ფლაშის სიტყვამ ძლიერი შთაბეჭდილება მოახდინა.

მოსამართლეებს უსამენ ორ კითხვას: ძირითადი კითხვა—არის თუ არა საღული დამნაშავე დეზერტირობაში, და მეორე კითხვა—დანაშაულია თუ არა ის იმაში, რომ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԻ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

Հրատարակվում է շաբաթական 6 անգամ

Հիմնադրվել է 1921 թ. դեկտեմբերի 1-ին

Հասցե՝ Երևան, Ալավերդյան 3, հեռ. 56-34-21

Տպարան՝ Երևան, Մաշտոցի պող. 42

Ինդեքս՝ 71030

Գին՝ 15 դրամ

Չորեքշաբթի, 19 մայիսի 1971 թ.

№ 81 (1283)

Ամերիկյան ագրեսիան Հարավարևելյան Ասիայում ընդլայնելու նոր փորձեր

Ռազմական գործողությունների ծավալումը Լաոսում

Վերջին օրերին Հարավարևելյան Ասիայում ամերիկյան ագրեսիան ընդլայնելու նոր փորձեր են արվել։ Ամերիկյան ռազմական հրամանատարությունը ձգտում է ռազմական գործողությունների ծավալումը Լաոսում։ Ամերիկյան ինտերվենտները ռազմական գործողությունների են ենթարկել Լաոսի Սամնուա նահանգի Սամնուա գավառը։ Ամերիկյան ռազմական ինքնաթիռները ռմբակոծել են Լաոսի Սամնուա նահանգի Սամնուա գավառի Նամ Բաք գյուղը։ Ռմբակոծության հետևանքով գյուղում կան զոհեր և վիրավորներ։ Ամերիկյան ինքնաթիռները ռմբակոծել են նաև Լաոսի Սամնուա նահանգի Սամնուա գավառի Նամ Բաք գյուղը։ Ռմբակոծության հետևանքով գյուղում կան զոհեր և վիրավորներ։

ეროვნული ბიბლიოთეკის ახალი შენობა

ბიბლიოთეკის ისტორია

ეროვნული ბიბლიოთეკის ისტორია 1846 წელს იწყება, როდესაც ქალაქის გამგეობამ გადაწყვიტა საჯარო ბიბლიოთეკის დაარსება. პირველი წიგნები შეგროვდა ქალაქის სხვადასხვა ორგანიზაციებიდან და კერძო პირებისგან. 1850 წელს ბიბლიოთეკა გაიხსნა ქალაქის ერთ-ერთ ქირაობილ სახლში.

1870 წელს ბიბლიოთეკის ფონდი უკვე 5 000 ტომს აღემატებოდა. 1885 წელს ბიბლიოთეკა გადავიდა ქალაქის ახალ სასახლეში, სადაც მას ორი ოთახი გამოეყო. 1900 წელს ფონდი 20 000 ტომამდე გაიზარდა.

ახალი შენობა

1912 წელს ქალაქის საბჭომ გადაწყვიტა ბიბლიოთეკისთვის ცალკე შენობის აშენება. პროექტის ავტორი არქიტექტორი ნ. ლომთაძე იყო. მშენებლობა 1914 წელს დაიწყო, მაგრამ პირველმა მსოფლიო ომმა სამუშაოები შეაფერხა. შენობა მხოლოდ 1921 წელს დასრულდა.

ახალი შენობა 3 სართულიანი იყო და 120 000 ტომის განთავსების საშუალებას იძლეოდა. მასში 400 ადგილიანი საკითხავი დარბაზი, ჟურნალების ოთახი, ხელნაწერების განყოფილება და ბეჭდური ნაწარმოებების სამაგრი ბიუროები იყო. ბიბლიოთეკას ელექტრული განათება ჰქონდა.

ომის წლები

1941 წელს ბიბლიოთეკის ფონდი 250 000 ტომს აღწევდა. ომის დროს ბიბლიოთეკა ფაქტობრივად დაიხურა. ბევრი წიგნი ევაკუირებული იქნა, ნაწილი კი დაიკარგა. 1944 წელს ბიბლიოთეკა ისევ გაიხსნა მკითხველისთვის.

თანამედროვე ეტაპი

1960-იანი წლებიდან ბიბლიოთეკა აქტიურად ავსებს ფონდს. 1975 წელს ფონდი 500 000 ტომს მიაღწია. 1980 წელს ბიბლიოთეკა გადავიდა კომპიუტერულ კატალოგზე. 1990-იან წლებში ბიბლიოთეკა ინტერნეტზე გავიდა.

დღეს ბიბლიოთეკის ფონდი 1 200 000 ტომს შეადგენს. ბიბლიოთეკა ყოველწლიურად 15 000 მკითხველს ემსახურება. ბიბლიოთეკა ორგანიზებას უწევს ლიტერატურულ საღამოებს, გამოფენებს და საჯარო ლექციებს.

ბიბლიოთეკის ადგილმდებარეობა

ბიბლიოთეკა მდებარეობს ქალაქის ცენტრში, ოპერის თეატრის მოპირდაპირედ. მისამართი: ქ. ლომთაძის ქუჩა, 14. ბიბლიოთეკა ღიაა ორშაბათიდან პარასკევის ჩათვლით 9:00–18:00 საათამდე. შაბათი — 10:00–15:00. კვირა დასვენების დღეა.

ბიბლიოთეკის ბიბლიოთეკარი

ბიბლიოთეკის ბიბლიოთეკარი ნინო ქავთარაძე ბიბლიოთეკის ისტორიის მკვლევარია. მან ბიბლიოთეკის 150 წლისთავისადმი მიძღვნილი ნარკვევი გამოაქვეყნა. ნარკვევში აღწერილია ბიბლიოთეკის ფონდის ფორმირების ეტაპები და ცნობილი მკითხველები

საბჭოთა კავშირის კომპოზიტორთა კავშირის ორგანო
კომპოზიტორი

ტრესტ „ტყეტრანსის“ ადმინისტრაციის, პროფკავშირული კომიტეტისა და ბიუროს ცნობა

ტრესტ „ტყეტრანსის“ ადმინისტრაციის, პროფკავშირული კომიტეტისა და ბიუროს ერთობლივი სხდომა 1937 წლის 15 მარტს, 10 საათზე, ტრესტის სხდომათა დარბაზში.

დღის წესრიგი:

1) ტრესტის ორგანიზაციული სტრუქტურის შემოწმების შედეგები და ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის გაუმჯობესების ღონისძიებანი. 2) ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ლიკვიდაციის შედეგები და ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ახალი სტრუქტურა. მომხსენებელი ტრესტის მმართველი ამხანაგი ნ. ნ. ბერიკაშვილი. 3) ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ახალი სტრუქტურის განხორციელების ღონისძიებანი. მომხსენებელი ტრესტის მმართველის მოადგილე ამხანაგი ა. ა. ბერიძე. 4) ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ახალი სტრუქტურის განხორციელების ღონისძიებანი. მომხსენებელი ტრესტის მმართველის მოადგილე ამხანაგი ა. ა. ბერიძე.

ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ლიკვიდაციის შედეგები და ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ახალი სტრუქტურა.

ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ლიკვიდაციის შედეგად ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატი შემცირებულია 42 ადამიანით. ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ლიკვიდაციის შედეგად ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის ახალი სტრუქტურა ასეთია:

— **ტრესტის მმართველი** ბრძანებს ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის მუშაობას, ორგანიზაციულ-ტექნიკურ ხელმძღვანელობას უწევს ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის მუშაობას, ინიშნავს და ათავისუფლებს ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის მოსამსახურეებს, ტრესტის ადმინისტრაციული აპარატის მოსამსახურეებისათვის ადგენს ხელფას